

UNA PETITA DESCOORDINACIÓ

Troben un familiar mort després de 31 anys

Un noi desapareix de casa i la família posa la denuncia a la Policia. Cagada. Al noi l'ha trobat mort la Guàrdia Civil i segons pot deduir-se entre Policia i Guàrdia Civil no es parlen. Amb la iniciativa que els caracteritza la Guàrdia Civil, que no sap la identificació del noi, l'enterra. Aquí pau i després glòria.

Trenta anys després els Mossos d'esquadra (el tercer cos policial de la ciutat de Barcelona) avisa a la família que ha passat tot aquest temps imaginant on podia estar el noi. Durant els discursos de la Pasqua Militar haurien de parlar d'aquestes coses.

ESTEM DE PEGA

Plaga de paparres

Per primera vegada en molt de temps, JUNTS i ESQUERRA REPUBLICANA s'han posat d'acord. La plaga de paparres que envaeix el territori català, ve d'Espanya. De cap manera Catalunya podria ser l'origen d'un animal tan primitiu i fastigós. La paparra empenya un ou, pica, xucla i et deixa la descendència clavada en el moll de l'os. Les autoritats catalanes, les independentistes volem dir, han endegat un pla especial per l'erradicació de la plaga però no poden fer res si Madrid no subvenciona la tasca i tal com va la negociació pressupostària, els catalans rascaran una bona temporada.

EXILIADES VOLUNTÀRIES

Les monges de Pedralbes deixen "la casa"

S'han passat 700 anys vivint a Pedralbes (no sempre les mateixes) i ara abandonen el Monestir. Encara que a primer cop d'ull ho sembli, la notícia no és transcendent. Només queden tres monges i ja se sap que no es pot repicar i anar a missa i menys en un edifici de tres plantes. Aniran a Girona, estaran ben cuidades i ateses, les germanes gironines les esperen amb ànsia i segur que els fan una festa d'arribada. Acolrides les germanes, el problema ara és el Monestir. Què se'n farà de tanta pedra i tant claustre? El consistori ja estudia projectes. Els més ben situats a hores d'ara són una hamburgueseria o un mercat amb hortalisses de proximitat.

EREN SIS O SET

Exiliats a la grenya

En plena eufòria independentista a Brussel·les van arribar a congregar-se sis o set polítics catalans. Esmorzaven junts, anaven d'excursió junts, es manifestaven junts i tots anaven als discursos que feien els altres. Germanor total. Han passat uns anys, pocs. La professora Ponsatí va ser la primera en marxar, Meritxell Serret va de càrrec en càrrec per Europa sense fer soroll, de l'amic Puig no en sabem res però se'l veu content... Una certa diàspora sí que hi és. I ara, el rapé Valtònyc diu que ell no es fiaria del Comín ni per jugar al domino. La Universitat de El Dorado treballa en un estudi sobre la química aïllacionista dels catalans.

JUSTÍCIA UNA MIQUETA ESBIAIXADA

El Tribunal Europeu condemna França per un cas de divorci

La dona no volia sexe amb el marit, el marit va demanar el divorci i un jutge francès va donar l'OK. Ara, Europa rectifica perquè s'ha adonat que estem vivint en el segle XXI.

Seria d'allò més gratificant conèixer a fons la personalitat

del jutge francès tot preguntant-li alhora si creu seriosament que la seva sentència ve recolzada per alguna llei escrita o és fruit només de la seva calor mental. I encara seria més interessant preguntar a la dona del jutge si alguna vegada ell s'ha excusat per no tenir sexe una nit. Després podria fer-se una campanya i empaperar tot França amb la cara del Magistrat.

COMUNICACIÓ NO VERBAL

El barret de la senyora de Trump

Poques vegades un objecte ha revelat tantes coses com el barret que lluia la Melania el dia de la jura presidencial. Ho diu tot. Marca totes les distàncies, augmenta tots els misteris, i fa gràfics tots els secrets de l'interior de la Casa Blanca. Amb el seu barret, Melania ens adverteix a tots. Aparteu-vos d'aquest paio, no us en feu ni que s'apropi amb la boca petonera. Vosaltres que podeu, oh món lliure!, mantingueu-vos al marge del panotxa.

